

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/16/EB

frá 19. mars 1996

um tölfraðilegar kannanir vegna mjólkur og mjólkurafurða(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar (1),

með hliðsjón af álitu Evrópuþingsins (2),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun ráðsins 72/280/EBE frá 31. júlí 1972 um skýrslugerð vegna framleiðslu mjólkur og mjólkurafurða (3) hefur verið breytt nokkrum sinnum. Vegna nýrra breytinga er ástæða til að endurorða ákvæði tilskipunarinnar svo að hún verði gagnsærri.

Til að rækja skyldustörf sín samkvæmt sáttmálanum og ákvæðum bandalagsins varðandi sameiginlegt markaðsskipulag fyrir mjólk og mjólkurafurðir þarf framkvæmdastjórnin áreiðanlegar upplýsingar um mjólkurframleiðslu og -nýtingu og áreiðanlegar skammtímaupplýsingar með vissu millibili um afgreiðslu mjólkur til fyrirtækja sem meðhöndla eða vinna mjólk og um framleiðslu mjólkurafurða í aðildarríkjunum.

Kannanir á framleiðslu og nýtingu mjólkur á býlum ættu að fara fram samkvæmt samræmdum viðmiðunum og vera nákvæmari en áður og mánaðarlegar kannanir ætti að gera í öllum aðildarríkjum í fyrirtækjum þar sem mjólkurvinnsla fer fram.

Til að sambærilegar niðurstöður fái ætti að setja samræmdar viðmiðanir um umfang könnunar, hvaða atriði ber að skrá og hvernig framkvæmdinni skuli háttað.

Reynslan, sem hefur fengist af beitingu reglnanna hingað til, hefur sýnt að gagnlegt gæti verið að einfalda ákvæðin, einkum að fella niður kröfuna um að láta í té vikulegar niðurstöður.

Í ljósi vaxandi mikilvægis mjólkurprótíninnihalds í mjólkurafurðum verður að gera viðeigandi ráðstafanir.

Til að auðvelda framkvæmd ákvæða þessarar tilskipunar er rétt að hinu nána samstarfi aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar verði haldið áfram, einkum í fastanefndinni um landbúnaðarskýrslur sem var komið á fót með ákvörðun 72/279/EBE (4).

SAMBÝKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin:

1. skulu gera kannanir hjá könnunareiningunum, sem eru tilgreindar í 2. gr., á þeim gögnum sem eru tilgreind í 4. gr. og senda framkvæmdastjórninni niðurstöður fyrir hvern mánuð, ár og hvert þriggja ára tímabil;
2. skulu gera árlegar kannanir á framleiðslu mjólkur og nýtingu hennar á býlum eins og skilgreint er samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 7. gr.;
3. mega nota gögn úr öðrum opinberum heimildum, að fengnu samþykki framkvæmdastjórnarinnar.

2. gr.

Kannanirnar, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., skulu ná til:

1. fyrirtækja eða býla sem kaupa nýmjólk, eða í vissum tilvikum mjólkurafurðir, annaðhvort beint af býlum eða af fyrirtækjunum, sem um getur í 2. tölul., með það fyrir augum að breyta þeim í mjólkurafurðir;
2. fyrirtækja sem taka á móti mjólk eða rjóma til að flytja að öllu leyti eða að hluta í óbreyttu ástandi til fyrirtækjanna sem um getur í 1. tölul.

Aðildarríki skulu, eftir því sem unnt er, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir tvítalningu niðurstaðna.

3. gr.

1. Í tilskipun þessari merkir „mjólk“ kúa-, sauða-, geita- og vísundamjólk. Mánaðarlegar kannanir, sem kveðið er á um í a-lið

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 78, 28.3.1996, bls. 27, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 321, 1. 12. 1995, bls. 6.

(2) Stjtið. EB nr. C 32, 5. 2. 1996.

(3) Stjtið. EB nr. L 179, 7. 8. 1972, bls. 2. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

(4) Stjtið. EB nr. L 179, 7. 8. 1972, bls. 1.

1. mgr. 4. gr., skulu eingöngu ná til kúamjólkur og afurða sem framleiddar eru úr kúamjólki eingöngu.

2. Skrá yfir mjólkurafurðir, sem kannanirnar ná til, skal samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 7. gr. Skránni má breyta samkvæmt sömu málsmeðferð.

3. Staðlaðar skilgreiningar, sem á að nota til að koma niðurstöðum um hinar ýmsu afurðir á framfæri, skulu samdar samkvæmt málsmeðferðinni í 7. gr.

4. gr.

1. Kannanirnar, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., verða að minnsta kosti að taka til upplýsinganna sem um getur í a-, b- og c-lið hér á eftir.

Spurningalistarnir verða að vera teknir saman þannig að ekki sé hætt á tvítalningu.

Upplýsingar skulu tengjast eftirtöldum atriðum:

a) mánaðarlega:

- i) magni og fituinnihaldi innlagðrar mjólkur og rjóma auk prótínnihalds innlagðrar kúamjólkur;
- ii) magni unninna nýmjólkurafurða, tilbúinna til afgreiðslu og annarra tiltekinna unninna mjólkurafurða;

b) árlega:

- i) magni, fituinnihaldi og prótínnihaldi mjólkur og rjóma sem til er;
- ii) magni unninna nýmjólkurafurða, tilbúinna til afgreiðslu, og annarra unninna mjólkurafurða sem sundurliðaðar eru eftir tegundum;
- iii) notkun hráefna í formi nýmjólkur og undanrennu og fitumagni sem notað er við vinnslu mjólkurafurða;

c) þriðja hvert ár (frá 31. desember 1997):

fjöldi könnunareininga sem um getur í 2. gr. og eru sundurliðaðar eftir stærð.

2. Með það í huga að kanna innan þriggja ára frá gildistöku þessarar tilskipunar hvort hægt sé að útvíkka árlegu tölfræðilegu upplýsingarnar, sem um getur í b-lið, þannig að þær taki til prótínnihalds helstu mjólkurafurða skulu aðildarríkin á því tímabili framkvæma forkannanir eða rannsóknir þar að lútandi. Framkvæmdastjórnin skal semja vinnuáætlun fyrir hvert þessara þriggja ára í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 7. gr.

Aðildarríkin skulu árlega leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um framkvæmd þessarar áætlunar, auk tölulegra gagna sem fyrir hendi eru og nauðsynlegra upplýsinga til að lesa úr þeim.

5. gr.

1. Með fyrirvara um aðra undirgrein skulu kannanirnar, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., vera tæmandi þegar um er að ræða mjólkurbú sem eru skráð fyrir minnst 95% innlagðrar kúamjólkur í viðkomandi aðildarríki og skal eftirstandandi magn metið á grundvelli dæmigerðra úrtakskannana eða annarra heimilda.

Aðildarríkin geta gert mánaðarlegu kannanirnar, sem um getur í a-lið 1. mgr. 4. gr., með úrtakskönnunum. Í því tilviki mega úrtaksvillur ekki nema meira en 1% af heildarinnlögn í ríkinu (miðað við 68% öryggisbil).

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að fá tæmandi og nógu nákvæmar niðurstöður. Þau skulu senda áfram til framkvæmdastjórnarinnar, í formi aðferðaskýrslu, allar upplýsingar sem hægt er að nota til að meta nákvæmni þeirra niðurstaðna sem afhentar hafa verið, einkum um:

- a) spurningalistana sem hafa verið notaðir;
- b) varúðarráðstafanir sem hafa verið gerðar til að koma í veg fyrir tvítalningu;
- c) aðferðirnar sem hafa verið notaðar til að yfirfæra gögnin, sem er aflað með spurningalistunum, í töflur bandalagsins.

Einu sinni á ári skal viðeigandi starfshópur á vegum fastanefndarinnar um landbúnaðarskýrslur kanna aðferðaskýrslurnar, hversu aðgengileg og áreiðanleg gögnin eru og annað sem máli skiptir við framkvæmd þessarar tilskipunar. Fyrsta aðferðaskýrslan skal send framkvæmdastjórninni í síðasta lagi í lok næsta árs eftir gildistöku þessarar tilskipunar.

6. gr.

1. Töflur með skilagögnum skal gera í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 7. gr.

Töflunum má breyta samkvæmt sömu málsmeðferð.

2. Aðildarríkin skulu afhenda Hagstofu Evrópubandalaganna niðurstöðurnar, sem um getur í 3. mgr., ásamt gögnum sem teljast til trúnaðargagna samkvæmt landslögum eða reglum sem gilda um trúnaðarkvaðir í hagskýrslum, í samræmi við ákvæði reglugerðar ráðsins (KBE, EBE) nr. 1588/90 frá 11. júní 1990 um afhendingu gagna sem eru háð trúnaðarkvöðum í hagskýrslum til Hagstofu Evrópubandalagsins ⁽¹⁾.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni eins skjótt og kostur er eftir samantekt niðurstaðna og í síðasta lagi:

(¹) Stjtið. EB nr. L 151, 15. 6. 1990, bls. 1.

- a) fjórutíu og fimm dögum eftir lok skýrslumánaðar, mánaðarlegu niðurstöðunnar sem um getur í a-lið 1. mgr. 4. gr.;
- b) í júní árið eftir skýrsluárið:
- ársniðurstöðunnar sem um getur í b-lið 1. mgr. 4. gr.;
 - framkvæmdarskýrsluna sem um getur í 2. mgr. 4. gr.;
- c) í september árið eftir skýrsludaginn, niðurstöðunnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr. og c-lið 1. mgr. 4. gr.
4. Framkvæmdastjórnin skal bera saman upplýsingarnar sem berast frá aðildarríkjunum og kynna þeim heildarniðurstöðurnar.

7. gr.

1. Þegar fylgja skal málsmeðferð þeirri, sem mælt er fyrir um í þessari grein, ber formanni fastanefndarinnar um landbúnaðarskýrslur (hér á eftir kölluð „nefndin“) að visa málinu til hennar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.
2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögnum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykka að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veða eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.
3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.
- b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.
- c) Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykka fyrirhugaðar ráðstafanir.

8. gr.

Eigi síðar en 1. júlí 1999 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir ráðið skýrslu um þá reynslu sem hefur fengist af framkvæmd þessarar tilskipunar. Á sama tíma skal hún einkum leggja fram niðurstöður úr könnuninni, sem um getur í 2. mgr. 4. gr., ásamt, eftir atvikum, tillögum um endanlegt tímabil.

9. gr.

1. Tilskipun 72/280/EBE falli hér með úr gildi frá og með 1. janúar 1997.
2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina 72/280/EBE sem tilvísanir í þessa tilskipun.

10. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykka um málefni sem tilskipun þessi nær til.

11. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. mars 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

W. LUCHETTI

forseti.